

To je neuvěřitelné, co se včera stalo

Č. 8

Uprostřed nekonečného a tmavého lesa, stojí dřevěný domek, připomínající chatrč. Sama, už toho má hodně za sebou. Dokonce se říká, že tu je dříve než my lidi, či zvířata. Píše se o ní spoustu legend, však jen jedna je pravdivá.

Legenda vypráví o statečné dívce, která bydlela v dřevěném domku. Nic jí netrápilo, byla spokojená, avšak jedna nespokojenost, by se tu našla. Čas. Neměla ho ráda, protože ho nemohla ovládat. Vždy vše měla pod kontrolou, ale čas ne. Čas byl pro ní zvláštní kapitola sama o sobě. Byl něco víc než ona, a to na něm nenáviděla. Nenáviděla jeho moc a chtěla s ní zkoncovat.

Dívka pomalu vešla do světnice dřevěného domku a podívala se na hodiny. Hodiny ukazovaly osm hodin večer, což byl čas, kdy se chtěla vypravit tam, kam se už dlouhou dobu chystala jít. Chystala se totiž na místo, na kterém nikdy nebyla. Připravovala se jít ke stroji času. Chystala se tam jít už dlouho, avšak až teď dostla odvalu.

Cestovala dny a noci, celkem pět dní a pak se dostala k cíli. Došla na nádvoří stroje času. Všude bylo plno smějících se lidí. Co jí ale nejvíce zaujalo byly tikající hodiny, skoro na konci nádvoří. Vydala se k nim až se dostala ke dveřím. Zatáhla za kliku dveří a pomalinku otevírala vrzající dveře. Napjatě šla dál, až se dostala na místo, kam se tu dobu připravovala. Uprostřed místnosti našla dvě páky. Jednu modrou a druhou červenou. Kdyby chtěla zastavit čas, musí zatáhnout za modrou páku. Zatáhla za ní a rázem jakoby se všechno zastavilo. Utichlo tikání hodin, ale také i smějící se lidé. Když se chtěla pohnout ona, nešlo to. Mohla hýbat jen očima. A pak si to uvědomila, udělala velkou chybu.

A od té doby, kdy se zastavil čas tam stojí chata do dnes. Všichni si říkali co se ten den stalo, ale nikdo nemá tušení, že se to stalo teprve včera.